

19. maj 2020

18/04112

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE i sag om prisen for varme fra Hillerød Kraftvarmeværk for 2000 – 2012

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra Farum Fjernvarme A.m.b.a. (herefter klager), som er repræsenteret ved Advokatfirmaet Energi & Miljø, over Energitilsynets (nu Forsyningstilsynet)¹ afgørelse af 29. juni 2018 om prisen for varme fra Hillerød Kraftvarmeværk for 2000 – 2012.

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse.

Nævnets sammensætning

Nævnetsformand og dommer Peter Ulrik Urskov
Professor, cand.jur., og ph.d. Michael Gøtze
Direktør og akademiingeniør Astrid Birnbaum
Ingeniør og tidligere direktør Per Søndergaard
Revisor Torben Kristensen

ENERGIKLAGENÆVNET

NÆVNEHUS

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

EAN nr. 5798000026070

ekn@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 13. juli 2018 klagen over Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2018. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet ikke, at klager for den i sagen omhandlede periode fra 2000 – 2012 har betalt mere over den aftalte varmepris set i forhold til hvad den omkostningsbestemte varmepris i henhold til varmeforsyningsloven kan begrunde.

Afgørelsen blev truffet i medfør af § 21, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om lov om varmeforsyning med senere ændringer (herafter varmeforsyningsloven).²

2. Sagens oplysninger

Klager modtager varme fra Hillerød Kraftvarmeværk, som er idriftsat i 1991. Varmen modtages via den sydlige transmissionsledning, som blev etableret i 1996 og forbinder fjernvarmeforsyningens net med Hillerød Kraftvarmeværk.

¹ Forsyningstilsynet overtog pr. 1. juli 2018 Energitilsynets opgaver.

² Det bemærkes, at Energitilsynets afgørelse bygger på varmeforsyningsloven, der var gældende på tidspunktet for klagens indgivelse til Energitilsynet den 30. oktober 2012. Varmeforsyningslov nr. 1184/2011 er i dag erstattet af lovbekendtgørelse nr. 120 af 6. februar 2020 om varmeforsyning, hvor hjemlen tillige forefindes i § 21 stk. 4, dog med en anden ordlyd.

Hillerød Kraftvarmeværk blev oprindeligt bygget af IFV-Energi I/S. IFV-Energi I/S fusionerede omkring 1992 med produktionsdelen af SEAS og fik navnet I/S Sjællandske Kraftværker og SK Energi. Udgifterne forbundet med etableringen af transmissionsledningen blev afholdt af I/S Sjællandske Kraftværker.

I/S Sjællandske Kraftværker og Københavns Energis produktionsdel fusionerede i år 2000 til Energi E2 A/S.

Energi E2 A/S og Vattenfall A/S (herefter Vattenfall) indgik med virkning fra den 1. juli 2006 aftale om, at Vattenfall-koncernen overtog en række aktiviteter fra Energi E2 A/S. Disse aktiviteter omfattede bl.a. Hillerød Kraftvarmeværk med tilhørende transmissionsledninger.

Hillerød Kraftvarme ApS (herefter Hillerød Kraftvarme) købte ved en aktivoverdragelse Hillerød Kraftvarmeværk af Vattenfall med overtagelse den 1. januar 2011.

Hillerød Kraftvarme og Vattenfall har for så vidt angår etableringen af Hillerød Kraftvarmeværk oplyst, at værket blev etableret i 1991 gennem finansiering på elsidens – herunder finansiering gennem Elkraftpuljen.

Klagers aftag af fjernvarme via transmissionsledningen var oprindeligt reguleret i henhold til en samarbejdsaftale indgået med I/S Sjællandske Kraftværker af 15. juli 1994. Denne aftale blev senere afløst af en ny varmeleveringsaftale med Vattenfall af 19. december 2007.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Hillerød Kraftvarmeværk ikke har overholdt anmeldelsesforpligtelsen efter varmemforsyningsloven, idet Hillerød Kraftvarmeværk ikke har foretaget korrekt priseftersvisning for perioden 2000 – 2012. Der foreligger dog priseftersvisninger for varmeårene 2010 og 2011 og for varmeåret 2012 er der ikke anmeldt et budgetgrundlag for den anmeldte budgetterede varmepris.

Hillerød Kraftvarme har til brug for Energitilsynets behandling af sagen indhentet priseftersvisninger hos Vattenfall for perioden forud for Hillerød Kraftvarmes overtagelse af Hillerød Kraftvarmeværk. Der er tale om regnskabsmateriale under overskriften ”summeriske priseftersvisninger” for perioden 1991 – 2010.

Farum Fjernvarme indbragte ved brev til Energitilsynet den 30. oktober 2012 spørgsmålet om, hvorvidt Hillerød Kraftvarmeværks kontraktbestemte varmepris over for Farum Fjernvarme har været for høj i perioden 2000 – 2012 sammenlignet med Hillerød Kraftvarmeværks omkostningsbestemte varmepris.

3. Energitilsynets afgørelse

Den 29. juni 2018 meddelte Energitilsynet afslag på at bringe indgrebsbeføjelsen i varmforsyningslovens § 21, stk. 4, i anvendelse, idet tilsynet fandt, at varmforsyningslovens omkostningsbestemte pris er højere end den af parterne aftalte varmepris i den i sagen omhandlede periode, hvorfor klager ikke har sandsynliggjort, at der forelå en overdækning til afvikling. Energitilsynet begrundede navnlig afgørelsen med, at klager ikke har fremlagt en substitutionspris, at Hillerød Kraftvarmeværk er finansieret ved elprismæssige henlæggelser, at der ikke er foretaget afskrivninger på Hillerød Kraftvarmeværk i de summariske priseftersvisninger, samt at gælden til elsiden og den varmeprismæssige underdækning er nedskrevet til 0 kr. i forbindelse med overdragelsen pr. 1. januar 2011.

Energitilsynet fandt endvidere, at de summariske priseftersvisninger kunne lægges til grund for vurderingen om, at klager ikke har betalt mere over den aftalte varmepris i forhold til den omkostningsbestemte varmepris i varmforsyningsloven, idet priseftersvisningerne angav, hvad Hillerød Kraftvarmeværk ville have faktureret klager, såfremt fjernvarmeprisen havde været omkostningsbestemt.

4. Klagers bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2018 skal ophæves og hjemvises til fornyet behandling ved Forsyningstilsynet.

Til støtte for påstanden, har klager navnlig anført følgende:

Summariske priseftersvisninger

Energitilsynets sagsoplysning

- At Hillerød Kraftvarmeværk i strid med varmforsyningsloven ikke har anmeldt nogen priseftersvisninger for den pågældende periode, som kan danne grundlag for Energitilsynets efterfølgende kontrol med, om lovens prisregulering har været overholdt.
- At Hillerød Kraftvarmeværk først efter klagens indgivelse til Energitilsynet har indsendt en summarisk priseftersvisning i form af et samlet regneark for perioden 2000 – 2012 hvor værket efterfølgende – og uden dokumentation – har opgjort de omkostninger, som værket anser for indregningsberettigede.
- At Energitilsynet som følge af ovenstående ikke har opfyldt sin undersøgelsespligt, men ved sagens afgørelse har lagt den udokumenterede priseftersvisning til grund. Manglende anmeldelse af priseftersvisninger – i sig selv – bør have betydning for Energitilsynet bevisbedømmelse og intensiteten af tilsynets prøvelse vedrørende de forhold, som de manglende priseftersvisninger skulle have dokumenteret.
- At det påhviler Energitilsynet selv at foretage en konkret

skønsmæssig vurdering med hensyn til eksistensen, størrelsen og nødvendigheden af de faktisk afholdte omkostninger, når dokumentationen, der udgøres af priseftervisningen, mangler, jf. i øvrigt FOB 1999.1405. I Energiklagenævnets afgørelse af 11. marts 2015 med j.nr. 1021-13-233, der vedrørte E.ON's koncerninterne samarbejdsaftaler pålagde nævnet Energitilsynet at foretage en konkret skønsmæssig vurdering af, hvor stor en del af de pågældende udgifter, der kunne anses for at være nødvendige udgifter. Energiklagenævnet bemærkede i forbindelse hermed, at Energitilsynets opmærksomhed måtte skærpes i en situation som den foreliggende, hvor E.ON Produktion indkøbte ydelser til fast pris hos det koncernforbundne selskab E.ON Danmark uden forudgående indhentning af tilbud.

- At Energitilsynets opmærksomhed i den aktuelle sag tilsvarende må skærpes som følge af, at der ikke er indsendt priseftervisninger i overensstemmelse med varmemforsyningsloven.
- At konsekvensen af at Energitilsynet har fravalgt at anvende den reaktionsmulig, der ligger i, at kunne udstede et pålæg om anmeldelse af de manglende priseftervisninger må være, at kravene til tilsynets egen sagsoplysning skærpes yderligere.

Energitilsynets vurdering af priseftervisningerne

- At klager lægger til grund, at Energitilsynets afgørelse forudsætter, at de omkostninger, der fremgår af de summariske priseftervisninger, rent faktisk må anses for nødvendige omkostninger efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.
- At det ikke som anført af Energitilsynet kan lægges til grund, at de summariske priseftervisninger i modsætning til priseftervisningen for 2010 er udarbejdet i overensstemmelse med varmemforsyningsloven og ikke de indgåede varmeaftaler.
- At uanset der i de summariske priseftervisninger som anført af Energitilsynet f.eks. også fremgår ubalancer i form af over eller underdækning, er der for andre omkostningselementers vedkommende stadig væsentlige sammenfald mellem den aftalebaserede priseftervisning fra 2010 og de summariske priseftervisninger. Det gælder f.eks. posten til brændsel fordelt til varmeproduktion, hvor noten til priseftervisningen for 2010 indholdsmæssigt svarer til beskrivelsen i de summariske priseftervisninger. Andre omkostningselementer som f.eks. administrationsomkostningerne er identiske.
- At da det ikke af sagens oplysninger, herunder udtalelsen fra

KPMG,³ fremgår, at netop disse omkostningselementer i priseftervisningen for 2010 er baseret på de faktiske omkostninger og ikke de indgåede varmetaftaler, kan de summariske priseftervisninger allerede derfor ikke lægges til grund for Energitilsynets afgørelse.

- At Energitilsynet ikke har forholdt sig til, hvorvidt den anvendte fordelingsnøgle mellem el og varme må anses for rimelig efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.
- At Energitilsynet ikke har forholdt sig til klagers indsigelser om, at den effektbaserede omkostningsfordeling med 49,81 pct. til varmesiden må anses for urimelig, da der ikke tages hensyn til, at varmeproduktionen er mere effektiv end elproduktionen.
- At der i vurderingen ved fastsættelsen af en rimelig fordelingsnøgle efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, kan indgå en vurdering af, om varmeprisen baseret på fordelingsnøglen ligger på niveau med den varmepris, der fremkommer efter substitutionsprisen, jf. Energiklagenævnets afgørelse i sagen vedrørende prisen for affaldsvarme fra Odense Kraftvarmeværk A/S af 13. juni 2012 (j.nr. 1021-11-33) med henvisning til bemærkningerne til lov nr. 451 af 31. maj 2000.
- At en fordelingsnøgle baseret på effektfordelingen mellem el og varme per definition vil være fastsat uden nogen hensyntagen til substitutionsprisen, med mindre der korrigeres for de forskellige virkningsgrader ved ren produktion af henholdsvis el og varme.
- At Energitilsynet af den grund heller ikke blot kan lægge oplysningerne i de summariske priseftervisninger til grund uden også at foretage en udtrykkelig rimelighedsvurdering af fordelingsnøglen efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, ligesom det heller ikke kan lægges til grund, at de summariske priseftervisninger er baseret på faktiske omkostninger og ikke de indgåede varmetaftaler.

Energitilsynets brug af de summariske priseftervisninger

- At klager forstår, at Energitilsynet med ”regnestykket” sigter til den sammenligning mellem den kontraktbestemte varmepris og de forskellige af tilsynet opstillede scenarier for opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris, som tilsynet selv har foretaget med udgangspunkt i de summariske priseftervisninger.

³ KPMG’s revisorerklæring af 21. januar 2013 og KPMG’s supplerende e-mail til Energitilsynet af 24. april 2014.

- At Energitilsynets antagelse om at regnestykket – og dermed vurderingen af om de omkostninger, der fremgår af de summariske priseftervisninger overhovedet udgør nødvendige omkostninger efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 – principielt kan udgå, hvis blot de fakturerede beløb ikke må anses for urimelige, beror på en retsvildfarelse.
- At det følger af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at Energitilsynets påbudshjemmel efter denne bestemmelse ikke alene omfatter tilfælde, hvor tariffer og andre betingelser må anses for urimelige, men også hvor de er i strid med prisreguleringen i § 20.
- At da Energitilsynets begrundelse for afgørelsen således bygger på en forkert retsopfattelse, er afgørelsen allerede af den grund ugyldig.

Elprismæssige henlæggelser

- At der efter Energitilsynets praksis, jf. afgørelsen af 28. april 2003 vedrørende NESAs anlæg i Skævinge (herefter Skævinge-sagen),⁴ gælder tre betingelser, som skal være opfyldt for, at en forrentning af elprismæssige henlæggelser kan indregnes i varmeprisen, herunder;
 - At renten skal være markedsbestemt og fremstå som en omkostning i grundlaget for fjernvarmeprisen, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, tilligemed en oplysning i det anmeldte grundlag om størrelsen af årets tilbagebetaling af henlæggelser samt størrelsen af henlæggelsen, jf. lovens § 21, stk. 1. Denne betingelse er ikke opfyldt allerede af den grund, at der ikke er en anmeldt noget grundlag efter lovens § 21, stk. 1, men alene de summariske priseftervisninger.
 - At det i Energitilsynets praksis forudsættes, at de elprismæssige henlæggelser tilbagebetales, og at tilbagebetalingen sker ved at foretage afskrivninger på anlægget. Denne forudsætning er ikke opfyldt, allerede fordi Energitilsynet i afgørelsen har konstateret, at der ikke er foretaget afskrivninger på kraftvarmeværket i de summariske priseftervisninger. Energitilsynets konklusion i afgørelsen, om at den omkostningsbestemte pris afhængig af valg af rentesats og afskrivningsperiode vil ligge på niveau med den fakturerede pris, ændrer ikke på, at forudsætningen ikke er opfyldt, idet afskrivninger for at kunne indregnes i varmeprisen skal foretages på budgettidspunktet og skal fremgå af budgettet, jf. Energitilsynets vejledning om indregning af

⁴ Energitilsynets j.nr. 3/1322-8901-0071.

afskrivninger og henlæggelser i varmeprisen (juli 2017), s. 6.

- At Energitilsynets praksis forudsætter, at varmeforsyningsvirksomheden oplyser, på hvilken måde henlæggelserne kommer tilbage til elkunderne. Energitilsynet har ikke i sagen forsøgt at indhente oplysninger herom, hvorfor denne betingelse ikke er opfyldt.
- En væsentlig del af varmproduktionsomkostningerne udgøres ifølge Hillerød Kraftvarmeværks summariske priseftersynninger af forrentning af elmæssige henlæggelser, da værket ifølge Hillerød Kraftvarmeværk oprindeligt skulle være finansieret ved hjælp heraf. Klager bestrider, at der foreligger den fornødne dokumentation for, at Hillerød Kraftvarmeværk er finansieret ved elprismæssige henlæggelser, ligesom betingelserne for at tilbageføre og forrente elprismæssige henlæggelser i henhold til Energitilsynets praksis i Skævinge-sagen heller ikke anses for opfyldt.

Substitutionspris

- At klager i forbindelse med klagers fremlagte substitutionsprisberegning for perioden 2000 – 2010 forstår, at Energitilsynet ikke som sådan bestrider, at kedlerne er fuldt afskrevet, men derimod afviser, at klagers substitutionspris uden afskrivninger kan sammenlignes med den pris, som sagen vedrører, hvis der i denne pris er indregnet afskrivninger.
- At der i varmeprisen for Hillerød Kraftvarmeværk ikke er indregnet afskrivninger, jf. afgørelsens pkt. 368, hvorfor det er uklart, hvad det er for en sammenligning, Energitilsynet siger til.
- At substitutionsprisberegningen vedrører en konkret afgrænset periode, hvor det efter det af klager oplyste må lægges til grund, at der ikke har været nogen restafskrivninger på kedlerne at indregne i substitutionsprisen.
- At de anlæg, som udgør klagers substitutionsmulighed i denne konkrete afgrænsede periode, var fuldt afskrevne, gør ikke substitutionsprisen usammenlignelig med varmeprisen for Hillerød Kraftvarmeværk, men indebærer alene, at substitutionsmuligheden i denne periode har været så meget desto mere konkurrencedygtig med varmen fra Hillerød Kraftvarmeværk. Det fastholdes, at den af klager opgjorte substitutionspris udgør et tilstrækkeligt sammenligningsgrundlag i forhold til den kontraktbestemte varmepris.

- At varmforsyningsloven er en maksimalprisregulering, hvorfor Hillerød Kraftvarmeværk for de år, hvor substitutionsprincippet har resulteret i en varmeprismæssig overdækning, vil være forpligtet til at tilbageføre denne til klager over varmeprisen året efter, mens de omkostninger, der overstiger substitutionsprisen i de øvrige år, ikke er nødvendige omkostninger, hvilket kan give anledning til et underskud, jf. Energitilsynets afgørelse af 29. november 2016 med j.nr. 16/05093.
- At klagers opgørelse viser, at overdækningerne for de år i perioden 2000 – 2010, hvor den fakturerede varmepris overstiger Energitilsynets egen ”substitutionspris”, udgør i alt 20.679.852 kr.
- At det er irrelevant, at forskellen mellem Energitilsynets nye beregnede ”substitutionspris” og den fakturerede varmepris for hele perioden gennemsnitligt udgør 2,1 kr./MWh, da der set i forhold til varmforsyningslovens prisregulering samlet set er tale om en betydelig overdækning. Det gælder uanset, at der ifølge Energitilsynet herudover skal fragå et uspecificeret beløb til afskrivninger og administration.
- At der er en konkret begrundet mistanke om, at klager skulle have betalt en aftalt varmepris, der overstiger klagers substitutionspris, som under alle omstændigheder medfører, at Energitilsynet er forpligtet til at fortage en konkret sammenligning mellem klagers substitutionspris og den fakturerede pris.

Afskrivningsgrundlag

Spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget som et klagepunkt for Energitilsynets afgørelse

- At spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for Hillerød Kraftvarmeværk allerede fremgår som en del af Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2018, fordi tilsynets vurdering af de elmæssige henlæggelser efter afgørelsens pkt. 368 netop forudsætter, at der faktisk er indregnet afskrivninger i de omkostningsbestemte priser.

Indregning af afskrivninger i varmeprisen for 2011 og 2012

- At det anførte vedrørende afskrivningsgrundlaget betyder, at Hillerød Kraftvarme ikke havde nogen anlægssaldo at afskrive på i 2011 og 2012.
- At Hillerød Kraftvarme ifølge prisettersvisningen for 2011 har indregnet afskrivninger i varmeprisen med 2.570.529 kr., der skal tilbageføres.
- At der i 2012, jf. prisettersvisningen, har været en anlægstil-

gang på 24.432.568 mio. kr., som efter det af Hillerød Kraftvarme oplyste ikke vedrører købesummen, og der er i varmeprisen indregnet afskrivninger med 7.770.000 mio. kr.

- At afskrivninger kan foretages fra og med idriftsættelsesåret, jf. Forsyningstilsynets vejledning om indregning af afskrivninger og henlæggelser i varmeprisen (december 2018). Det fremgår videre, at afskrivningerne skal beregnes særskilt for hvert enkelt års samlede afskrivningsgrundlag, dvs. de samlede anlægssummer, hvilket indebærer, at varmeforsyningsvirksomheder fører et anlægskartotek, der gør det muligt at holde styr på afskrivningsgrundlaget og beregne afskrivningerne.
- At da afskrivninger foretages på budgettidspunktet og skal fremgå af budgettet, anser klager det for mest sandsynligt, at afskrivningerne i 2012 er foretaget i anlægssaldoen ultimo 2011, der som anført imidlertid rettelig er nul og ikke 21.715.853 mio. kr. som opgjort i priseftersvisningen for 2011.
- At der skal ske tilbageførsel af de indregnede afskrivninger i 2012 på 7.770.000 mio. kr., med mindre Hillerød Kraftvarme kan fremlægge en udskrift fra sit anlægskartotek, der dokumenterer, at de budgetterede afskrivninger i 2012 er foretaget i den senere anlægstilgang i løbet af året på 24.432.568 mio. kr. frem for den ikkeeksisterende anlægssaldo ultimo 2011 på 21.715.853.

Energitilsynets antagelser om anlægssaldoen ultimo 2012 er ikke korrekte

- At Energitilsynet ikke har oplyst sagen tilstrækkeligt, for så vidt angår tilgangen på 24, 3 mio. kr. i 2011 og 24,2 mio. kr. i 2012, hvorfor det forsat må lægges til grund, at kraftvarmeanlægget var fuldt afskrevet ultimo 2012.
- At Energitilsynet den 28. februar 2018 sendte en mail til Hillerød Kraftvarmeværk, hvoraf det fremgik, at tilsynet i strid med det af Hillerød Kraftvarmeværk oplyste lagde til grund, at der med anlægstilgangen på ca. 24 mio. kr., jf. priseftersvisningen for 2011, var tale om en reel tilgang af anlægsaktiver og ikke købesummen for Hillerød Kraftvarmeværk med nogle reguleringer. Alene det forhold, at Hillerød Kraftvarmeværk i høringssvaret af 9. februar 2018 selv betegnede anlægstilgangen i 2011 på 24, 3 mio. kr. som ”svarende til købesummen med nogle reguleringer”, burde således have fået Energitilsynet til at undersøge dette forhold nærmere.
- At det samme gælder den ligeledes betydelige tilgang på 24,2

mio. kr. i 2012, da det i lyset af Hillerød Kraftvarmeværks høringssvar af 9. februar 2018 ikke kan udelukkes, at også denne tilgang modsvarer en del af købesummen og ikke udgør en reel tilgang af anlægsaktiver.

- At det ikke kan bebrejdes klager, at klager ikke har anført noget videre til ovenstående, idet klager ikke var bekendt med, at Energitilsynet havde lagt noget andet til grund, end det Hillerød Kraftvarmeværk selv havde oplyst overfor tilsynet i høringssvaret af 9. februar 2018.
- At klager i et indlæg af 6. marts 2015 opfordrede Energitilsynet til at anmode Hillerød Kraftvarmeværk om nærmere at redegøre og dokumentere, hvilke aktiver, der er tilgået i 2012 for i alt 24.197.872 kr. Trods denne opfordring undlod Energitilsynet at indhente Hillerød Kraftvarmeværks bekræftelse på, at i hvert fald anlægstilgangen på 24,3 mio. kr. ikke modsvarede købesummen for Hillerød Kraftvarmeanlæg med nogle reguleringer, men var en reel tilgang af anlægsaktiver, selvom Hillerød Kraftvarmeværk selv havde oplyst det modsatte den 9. februar 2018.

Hillerød Kraftvarmeværk har heller ikke haft en berettiget forventning

- At Hillerød Kraftvarmeværk ikke har haft en berettiget forventning om, at Energitilsynet ikke senere ville anfægte, at købesummen for kraftvarmeværket fremtidigt blev anvendt som prismæssigt afskrivningsgrundlag i stedet for den nedskrevne anlægssum på overdragelsestidspunktet primo 2011, som i priseftersvningen for dette år er opgjort til nul.
- At Energitilsynets ændrede vurdering af afskrivningsgrundlaget set i forhold til høringsnotatets pkt. 112-113 alene støttes på Hillerød Kraftvarmeværks egne udokumenterede oplysninger om, at Hillerød Kraftvarmeværk på et møde med Energitilsynet skulle have fået en berettiget forventning om, at der var et afskrivningsgrundlag på værket, der modsvarede købesummen.
- At Energitilsynet efter eget udsagn ikke selv har kunnet finde ud af, hvad der fra tilsynets side blev sagt på mødet, og Hillerød Kraftvarmeværk har tilsyneladende heller ikke selv sørget for at sikre sig skriftlig dokumentation herfor, uanset at mødet efter det nu oplyste vedrørte forudsætningerne for en investering på godt og vel 24 mio. kr.
- At klager som følge af ovenstående bestrider, at det kan lægges til grund, at Energitilsynet skulle have udtalt sig som anført over for Hillerød Kraftvarmeværk, når primosaldoen efter den relevante sagsperiode blev anmeldt til Energitilsynet til 0

kr. af værket som anført i høringsnotatets pkt. 112.

Klager skulle have været inddraget som part i forbindelse med Energitilsynets eventuelt bindende forhåndsbesked om afskrivningsgrundlaget

- At klager forstår afgørelsen som en forhåndstilkendegivelse fra Energitilsynets side om, at Hillerød Kraftvarmeværks kraftvarmeanlæg ikke anses for fuldt afskrevet i den periode, som sagen omhandler.
- At Energitilsynet efter det anførte i sin udtalelse af [21.]⁵ august 2018 ikke finder, at klager skulle have været inddraget som part i forbindelse med denne forhåndstilkendegivelse.
- At klager ikke har været inddraget som part i forbindelse med forhåndstilkendegivelsen, uanset at kraftvarmeværkets anlægssaldo er afgørende for, hvilke omkostninger der kan indregnes i varmeprisen over for klager i form af afskrivninger.
- At dette i givet fald må medføre, at forhåndstilkendegivelsen ikke kan anses for bindende og således heller ikke vil kunne lægges til grund for afgørelsen i en eventuel fremtidig sag for Energitilsynet, hvori klager optræder som part.
- At overholdelse af de forvaltningsprocessuelle krav, herunder forvaltningslovens § 19, stk. 1, og de uskrevne regler om udvidet partshøring, er under alle omstændigheder således en betingelse for, at forhåndstilkendegivelsen kan tillægges bindende virkning, jf. Søren Mørup, s. 476.
- At det er uklart, om Energitilsynet faktisk forudsætter, at forhåndstilkendegivelsen tillægges bindende virkning. Klager anmoder derfor om, at Energiklagenævnet under alle omstændigheder fastslår, at forhåndstilkendegivelsen ikke kan anses for bindende i forhold til klager.
- At hvis forhåndstilkendegivelsen mod forventning må antages fra Energitilsynets side at være tillagt bindende virkning også i forhold til klager, gøres det gældende, at afgørelsen – eller i hvert fald den angiveligt bindende forhåndstilkendegivelse, som er indeholdt heri – må anses for ugyldig som følge af Energitilsynets manglende inddragelse af klager som part.
- At Energitilsynets manglende partshøring af klager i forbindelse med forhåndstilkendegivelsen udgør en væsentlig retlig mangel ved forhåndstilkendegivelsen, for så vidt at denne fra

⁵ Energiklagenævnets red.

Energitilsynets side forudsættes tillagt bindende virkning i forhold til klager. Der henvises herved navnlig til, at klager ikke modtog kopi af Energitilsynets mail af 28. februar 2018, hvoraf det fremgår, at tilsynet i strid med det oplyste i Hillerød Kraftvarmeværks bemærkninger af 9. februar 2018 lagde til grund, at der med anlægstilgangen på ca. 24 mio. kr., jf. priseftervisningen for 2011, var tale om en reel tilgang af anlægsaktiver og ikke købesummen for Hillerød Kraftvarmeværk med nogle reguleringer.

- At klager skulle have været inddraget af Energitilsynet som part i forbindelse med tilsynets forhåndstilkendegivelse over for Hillerød Kraftvarmeværk om, at det prismæssige afskrivningsgrundlag for Hillerød Kraftvarmeværk udgjorde 30.190.665 kr. med udgangen af 2012. Dette gælder i hvert fald, hvis forhåndstilkendegivelsen fra Energitilsynets side er tiltænkt bindende virkning i forhold til klager.

Finansiering af elprismæssige henlæggelser forudsætter afskrivninger

- At når Energitilsynet i afgørelsesudkastets pkt. 374 oprindeligt anser Hillerød Kraftvarmeværk for fuldt afskrevet, er det fordi, tilsynets egen argumentation for, at en forrentning af de elprismæssige henlæggelser kan indregnes i varmeprisen, udtrykkeligt forudsætter dette, jf. afgørelsens pkt. 320 – 322 og 368. Hvis Energitilsynet i afgørelsens pkt. 368 imidlertid ikke anser Hillerød Kraftvarmeværk for fuldt afskrevet alligevel, falder denne forudsætning for Energitilsynets argumentation bort. Energitilsynet vil herefter ikke længere i sit eget regnestykke kunne lægge til grund, at der i varmeprisen er indregnet de afskrivninger, som er en forudsætning for, at der også kan indregnes en forrentning af elprismæssige henlæggelser.

5. Vattenfalls bemærkninger

Vattenfall finder, at Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2018 skal stadfæstes.

Vattenfall har til støtte herfor navnlig anført følgende:

Summariske priseftervisninger

- At det afvises, at der ikke foreligger tilstrækkeligt grundlag for de priseftervisninger, som Vattenfall har udarbejdet og indleveret til Energitilsynet.
- At priseftervisningerne er baseret på oplysninger om omkostninger og indtægter, som fandtes i Vattenfalls arkiver. Det fremgår endvidere, at en kilde til oplysningerne var en mappe med regnskabsmæssige opgørelser fra Hillerød Kraftvarmeværk. Denne mappe er efterfølgende ved en fejltagelse makuleret af Revisionsfirmaet Deloitte.

- At forholdet ikke ændrer ved, at Vattenfall har fremlagt den dokumentation for den omkostningsbestemte varmepris, som det på nuværende tidspunkt har været muligt at fremskaffe.
- At klager ikke har påvist, at priseftersvisningerne generelt skulle være utroværdige og har ikke anfægtet nogen enkelte elementer heri (bortset fra forrentningen af elprismæssige henlæggelser).
- At Energiklagenævnet ikke uden konkrete indsigelser mod de summariske priseftersvisningers enkelte elementer, kan tilside-sætte disse hverken helt eller delvist.
- At Vattenfalls anbringende om, at den beregnede, omkostningsbestemte varmepris i hele perioden har ligget væsentligt over den aftalte og faktisk betalte varmepris er dokumenteret i nødvendigt omfang.

Elprismæssige henlæggelser

- At det som anført i Vattenfalls indlæg af 25. august 2017 til Energitilsynet er oplagt forkert, at det ikke er dokumenteret, at Hillerød Kraftvarmeværk og den sydlige transmissionsledning er finansieret ved elprismæssige henlæggelser.
- At det fremgår af den oprindelige varmeaftale, at den er et led i forsøgsprogrammet vedrørende de decentrale kraftvarmeværker baseret på aftalen af 6. juni 1986 mellem den daværende regering og Socialdemokratiet. Elprisudvalget tillod efterfølgende, at der kunne anvendes elprismæssige henlæggelser til at finansiere også varmesidens andel af udgifterne ved forsøgsprogrammet.
- At der ikke er tvivl om, at udgifterne til etablering af kraftvarmeværket og den sydlige transmissionsledning er afholdt af el-siden. El-siden var på dette tidspunkt før el liberaliseringen underkastet hvile-i-sig-selv-princippet, hvorfor der ikke var anden mulighed for det daværende I/S Sjællandske Kraftværker for at finansiere opførelsen af Hillerød Kraftvarmeværk og den sydlige transmissionsledning end ved brug af elprismæssige henlæggelser.
- At det i overensstemmelse med prismyndighedernes langvarige praksis er berettiget, at Vattenfall ved opgørelsen af den omkostningsbaserede varmepris har medregnet forrentning af de elprismæssige henlæggelser.

Substitutionspris

- At det bestrides, at substitutionsprisprincippet må føre til en

væsentlig reduktion af varmeprisen.

- At Vattenfalls substitutionsprisberegninger meget detaljeret viser, at substitutionsprisen i hele perioden har ligget væsentligt over den aftalte varmepris.
- At klagers opgørelse af substitutionsprisen mangler, som det også fremgår af Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2018, to væsentlige omkostningselementer nemlig en realistisk udgift til drift og vedligeholdelse samt en realistisk udgift til administrationsomkostninger og afskrivninger.
- At det er åbenbart, at en beregnet substitutionspris, der ikke tager hensyn til disse to nødvendige omkostningselementer, er forkert, hvorfor klagers opgørelse af substitutionsprisen må afvises, og Energitilsynets afgørelse også på dette punkt stadfæstes.

Afskrivningsgrundlag

- At diskussionen omkring anlægssaldoen ultimo 2012 ikke vedrører Vattenfall, der på dette tidspunkt havde overdraget Hillerød Kraftvarmeværk til Hillerød Forsyning.

6. Hillerød Kraftvarmes bemærkninger

Hillerød Kraftvarme har principalt gjort gældende, at klager er afskåret fra at inddrage spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget som et klagepunkt overfor Energiklagenævnet.

Måtte Energiklagenævnet vælge at behandle klagepunktet, har Hillerød Kraftvarme subsidiært gjort gældende, at klagers indsigelser ikke kan føre til, at Hillerød Kraftvarmeværk anses for fuldt afskrevet den 1. januar 2011, som var det tidspunkt Energitilsynets bemærkning vedrørte, jf. Energitilsynets e-mail af 28. februar 2018.

Hillerød Kraftvarme har til støtte for påstandene navnlig anført følgende:

Sagens genstand

- At der ikke er hjemmel i varmemforsyningsloven til, at der udstedes påbud til Hillerød Kraftvarme, hvis Energiklagenævnet måtte vurdere, at den tidligere ejers varmepriser var i strid med varmemforsyningsloven.
- At det eneste forhold, som er relevant for Hillerød Kraftvarmes ejertid, er opgørelsen af afskrivningsgrundlaget for Hillerød Kraftvarmeværk, hvorfor bemærkningerne om de summariske priseftersvisninger, elprismæssige henlæggelser og sub-

stitutionsprisprincippet ikke er relevante for Hillerød Kraftvarmes ejertid.

Afskrivningsgrundlag

Energiklagenævnet bør ikke behandle spørgsmålet

- At afskrivningsgrundlaget for Hillerød Kraftvarmeværk ved Hillerød Kraftvarmes overtagelse af værket pr. 1. januar 2011 ikke på noget tidspunkt, siden klagen blev indbragt den 30. oktober 2012, har været genstand for klagesagen i Energitilsynet. Det er ikke et forhold, som klager har anført i klagen, som klager har berørt i sine efterfølgende indlæg eller som blev opregnet som klagens genstand i Energitilsynets høringsudkast til afgørelse eller i den endelige afgørelse.
- At Energitilsynet i høringsudkastet til afgørelse i en helt anden sammenhæng anførte, at *”dermed anses Hillerød Kraftvarmeværks kraftvarmeanlæg prismæssigt for fuldt afskrevet i den periode, som sagen omhandler”*. Det anførte var baseret på en misforståelse af Hillerød Kraftvarmes priseftersvisning for 2011, hvor primosaldoen for Hillerød Kraftvarmeværk var opgjort til 0 kr. Hillerød Kraftvarme har under høringen gjort Energitilsynet opmærksom på misforståelsen, hvorfor den anførte sætning og en anden sætning blev taget ud og derfor ikke indgår som en del af Energitilsynets afgørelse.
- At hvor sagen for Energitilsynet vedrørte spørgsmålet om prisen for varme fra Hillerød Kraftvarmeværk har været i strid med varmemforsyningsloven i perioden 2000 – 2012, vedrører klagen hovedsageligt afskrivningsgrundlaget.
- At klager er afskåret fra at inddrage spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget som et klagepunkt overfor Energiklagenævnet, idet spørgsmålet hverken har været genstand for klagers klage til Energitilsynet eller udgør en del af Energitilsynets afgørelse.

Hillerød Kraftvarmeværk er ikke fuldt afskrevet

- *Sagens oplysning*
 - At Hillerød Kraftvarme i høringssvaret af 9. februar 2018 til Energitilsynets afgørelsesudkast oplyste, at det ikke var korrekt, at værket var fuldt afskrevet, og at der i 2011 var et afskrivningsgrundlag på 24,3 mio. kr. og ved udgangen af 2012 et afskrivningsgrundlag på 38,2 mio. kr. Hillerød Kraftvarme oplyste desuden sagsbehandleren i Energitilsynets sekretariat om, at afskrivningsgrundlaget på 24,3 mio. kr. vejledende var godkendt af tilsynet forud for Hillerød Kraftvarmes køb af

værket. Hillerød Kraftvarme bestred således i høringsvaret, at afgørelsen om varmeprisen i 2000 – 2010 kunne føre til, at afskrivningsgrundlaget ikke kunne opretholdes.

- o At Energitilsynet i e-mail af 28. februar 2018 forklarede, at tilsynet, fordi primosaldoen i priseftersvisningen for 2011 var 0 kr., troede, at værket var fuldt afskrevet ultimo 2010/primio 2011 samt var af den opfattelse, at det tidligere var oplyst under sagen, at anlægget blev nedskrevet til 0 kr. i forbindelse med overtagelsen den 1. januar 2011. Energitilsynet oplyste endvidere, at tilsynet ikke bestred, at afskrivningsgrundlaget ultimo 2012 udgjorde 38,2 mio. kr. som oplyst i Hillerød Kraftvarmes priseftersvisning.
 - o At Energitilsynet i en efterfølgende e-mail samme dag oplyste, at tilsynet havde lagt til grund, at tilgangen i 2011 på 24,3 mio. kr. var en reel tilgang af aktiver og ikke købesummen for kraftvarmeværket.
 - o At Hillerød Kraftvarme den 23. marts 2018 indleverede et høringssvar med bemærkninger til Energitilsynets e-mail af 28. februar 2018. Klagers advokat modtog kopi af høringssvaret og har derfor været fuldt ud bekendt med Energitilsynets sagsoplysning vedrørende det pågældende spørgsmål, hvorfor klagers bemærkninger på side 16 og 17 i klagen af 5. oktober 2018 må afvises.
 - o At klager i sit høringssvar af 21. december 2018 anerkender, at klager ikke har været opmærksom på Hillerød Kraftvarmes høringsvar af 23. marts 2018, som førte til, at misforståelsen vedrørende afskrivningsgrundlaget blev afklaret og til, at det i høringsudkastet om, at værket var afskrevet, derfor udgik af den endelige afgørelse.
 - o At da misforståelsen er afklaret, og Hillerød Kraftvarme har dokumenteret, at værket ikke var afskrevet, og at tilsynets beregninger ikke forudsætter dette, kan det af klager anførte ikke føre til, at Hillerød Kraftvarmeværk anses for fuldt afskrevet den 1. januar 2011 og til, at afskrivninger foretaget efter dette tidspunkt skal tilbageføres til klager.
- *Grundlaget for Energitilsynets vurdering*
 - o At der i høringssvaret af 23. marts 2018 er redegjort

for, at Hillerød Kraftvarme ikke som antaget af Energitilsynet nedskrev anlæggets værdi til 0 kr. ved overtagelsen i 2011.

- At Hillerød Kraftvarme heller ikke, som Energitilsynet lagde til grund i afgørelsesudkastet, tidligere har oplyst under sagen, at anlægget blev nedskrevet til 0 kr. i forbindelse med overtagelsen den 1. januar 2011. Hillerød Kraftvarme har alene oplyst, at den varmeprismæssige underdækning og gældende til elsiden blev nedskrevet til 0 kr. ved overtagelsen.
 - At Energitilsynets høringsudkast var baseret på en misforståelse af faktum, hvilket tilsynet blev gjort opmærksom på, hvorefter de konklusioner, som var baseret på misforståelsen, udgik af afgørelsen.
- *Energitilsynets tilkendegivelse vedrørende afskrivningsgrundlaget*
 - At der i høringssvaret af 23. marts 2018 er redegjort for, hvorfor Hillerød Kraftvarmeværk ikke var fuldt afskrevet pr. 1. januar 2011. Dette skyldes ikke udelukkende, som klager synes at lægge til grund, at Hillerød Kraftvarme forud for overtagelsen af Hillerød Kraftvarmeværk indhentede en tilkendegivelse fra Energitilsynet om, at det varmeprismæssige afskrivningsgrundlag mindst svarede til købesummen, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 7.
 - At tilkendegivelsen var baseret på det samme materiale som i nærværende sag, og der er derfor ikke grundlag for, at der nu foretages en anden vurdering af spørgsmålet.
 - At en anden vurdering af hensyn til Hillerød Kraftvarmes berettigede forventninger må forudsætte, at der fremlægges nye oplysninger, eller at der i øvrigt er grundlag for at ændre vurderingen. Vurderingen kan – selv om tilkendegivelsen ikke er retligt bindende – derimod ikke uden videre ændres i en enkelt sætning i en afgørelse vedrørende et helt andet spørgsmål, hvor afskrivningsgrundlaget ikke under sagens 5 år lange forløb har været genstand for drøftelse eller særskilt sagsoplysning.
- *Energitilsynets beregninger*
 - At Hillerød Kraftvarmeværk ikke kan anses for fuldt afskrevet pr. 1. januar 2011 skyldes også, at der ikke kan indlægges en forudsætning herom i Energitilsynets

beregninger i sagen samt, at tilsynets beregninger ikke indeholder alle de anlægsomkostninger, som kan indgå i det varmeprismæssige afskrivningsgrundlag pr. 1. januar 2011. Der henvises i det hele til Hillerød Kraftvarmes høringssvar til Energitilsynet af 23. marts 2018.

- o At forudsætningerne for Energitilsynets afgørelse ikke falder bort, selvom Hillerød Kraftvarmeværks afskrivningsgrundlag i 2011 på 24,3 mio. kr. opretholdes.
- o At det kan lægges til grund, at Hillerød Kraftvarmeværk ved overdragelsen heraf i 2011 havde et varmeprismæssigt afskrivningsgrundlag, som væsentligt oversteg købesummen for værket, hvorfor det ikke er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 7, at Hillerød Kraftvarme anvendte købesummen på ca. 24 mio. kr. som grundlag for afskrivninger på værket efter overdragelsen.

7. Forsyningstilsynets bemærkninger

Forsyningstilsynet finder ikke, at der er grundlag for at hjemvise sagen til fornyet behandling, idet tilsynet henviser til det i afgørelsen anførte.

Forsyningstilsynet har til støtte herfor endvidere anført følgende:

- At Forsyningstilsynet/Energitilsynet har foretaget en så grundig og saglig gennemgang af sagen som muligt på det foreliggende grundlag, og at tilsynet hverken har tilsidesat sin undersøgelsespligt eller undladt at forholde sig ukritisk til, om de summariske priseftervisninger kunne lægges til grund for sagen.

Summariske priseftervisninger

- At de summariske priseftervisninger efter Forsyningstilsynets/Energitilsynets vurdering ikke er priseftervisninger i anmeldelsesbekendtgørelsens forstand, men at de viser, hvad den omkostningsbestemte pris ville have været, hvis den ene renteberegning var valgt frem for den anden. Forsyningstilsynet/Energitilsynet er enig med Hillerød Kraftvarme i, at bilagene med de summariske priseftervisninger er baseret på en omkostningsbestemt priseftervisning.
- At der ikke har været foretaget anmeldelse gør ikke, at varmeprisen bliver nul. Varmeforsyningsvirksomheden må i henhold til de offentligretlige regler kunne opkræve det, der svarer til den omkostningsbestemte varmepris, alternativt substitutionsprisen såfremt denne finder anvendelse i det konkrete leveringsforhold.

- At der i sagen om E.ON Produktions administrationsomkostninger (Energiklagenævnets sag med j.nr. 1021-13-233) var tale om indkøb af ydelser til en fast pris hos et koncernforbundet selskab. I den hjemviste sag skal Forsyningstilsynet foretage en sammenligning mellem varmforsyningsvirksomhedernes omkostninger til administrative ydelser, herunder vurdere markedsmæssighed, hvilket ikke er tilfældet i denne sag.

Elprismæssige henlæggelser

- At Forsyningstilsynet/Energitilsynet vedrørende elmæssige henlæggelser bemærker, at det daværende Energitilsyn i den sag, der blev behandlet af Energiklagenævnet (sag j.nr. 1021-10-41) om E.ON Produktion A/S' tilbageførsel af elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne over afskrivninger på anlæg, gjorde gældende, at der ikke forelå dokumentation for elsidens henlæggelser i hverken de finansielle regnskaber eller i de anmeldte priseftersvisninger. Spørgsmålet om dokumentation ses ikke behandlet i Energiklagenævnets afgørelse, som ophævede Energitilsynets afgørelse.

Substitutionspris

- At Forsyningstilsynet henviser til Energiklagenævnets afgørelse af 9. december 2004 (j.nr. 21-196) i sagen om afregningspriser mellem Skagen Forbrænding og Skagen Varmeværk, hvor Energiklagenævnet om substitutionsprisen bl.a. udtalte, at *"Derfor er de ifølge varmforsyningslovens § 21, stk. 1, forpligtet til at anmelde priser og grundlaget for dem til Energitilsynet. I grundlaget for Skagen Varmeværks priser må substitutionsprisen nødvendigvis indgå, idet værket er pligtig til ikke at opkræve en varmepris, der er højere, end hvad varmemærket selv kunne have produceret varmen til"*. En varmemærkets substitutionspris skal beregnes på baggrund af de faktiske gennemsnitlige omkostninger, jf. herved bl.a. Energiklagenævnets afgørelse med j.nr. 21-341.

Afskrivningsgrundlag

- At Forsyningstilsynet ikke finder, at klager skulle have været inddraget som part i "forhåndstilkendegivelsen".
- At klager i forbindelse med sagens behandling har haft lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til afskrivningsgrundlag/købesum for Hillerød Kraftvarmeværk, jf. det fremsendte indlæg af 23. marts 2018 fra Hillerød Kraftvarme. Forsyningstilsynet/Energitilsynet henviser til, at klager i sit indlæg af 21. december 2018 til Energiklagenævnet har konstateret, at klager ikke har været opmærksom på Hillerød Kraftvarmes høringssvar af 23. marts 2018 vedrørende sagens akt 214.

8. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

9. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Sagen drejer sig om, hvorvidt klager for den i sagen omhandlede periode fra 2000 – 2012 har betalt mere over den aftalte varmepris set i forhold til, hvad den omkostningsbestemte varmepris i henhold til varmforsyningsloven kan begrunde. Klagen vedrører navnlig Energitilsynets anvendelse af de summariske priseftervisninger, indregning i varmeprisen af tilbageførsel og forrentning af elprismæssige henlæggelser, substitutionsprisen, opgørelsen af Hillerød Kraftvarmeværks afskrivningsgrundlag samt spørgsmålet om partshøring.

9.1. Energitilsynets partshøring

Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at såfremt en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Energitilsynet den 21. december 2017 sendte et afgørelsesudkast i høring hos parterne. I afgørelsesudkastet lagde Energitilsynet til grund, at Hillerød Kraftvarmeværk var fuldt afskrevet, hvilket bl.a. var baseret på en indsendt priseftervisning for år 2011, hvoraf det fremgår, at primosaldoen er 0 kr.

Den 9. februar 2018 bemærkede Hillerød Kraftvarme i et høringsindlæg til Energitilsynet, at Hillerød Kraftvarmeværk ikke var fuldt afskrevet endnu, idet der i priseftervisningen for 2011 blev opgjort en anlægssaldo primo på 24,3 mio. kr., der svarede til købesummen med nogle reguleringer.

Energitilsynet rettede efterfølgende via to e-mails af 28. februar 2018 henvendelse til Hillerød Kraftvarme vedrørende forholdet om afskrivningsgrundlaget for Hillerød Kraftvarmeværk. Klager fik alene tilsendt kopi af den ene af de to e-mails sendt fra Energitilsynet til Hillerød Kraftvarme.

Foranlediget heraf fremsendte Hillerød Kraftvarme via e-mail et indlæg til Energitilsynet den 23. marts 2018, hvori der bl.a. argumenteres for, hvorfor Hillerød Kraftvarmeværk ikke er fuldt afskrevet. Klager fik tilsendt kopi af dette indlæg CC. Energitilsynet har ikke efter dette tidspunkt foretaget yderligere partshøringer i sagen, forinden fremsendelsen af afgørelsen den 29. juni 2018, hvoraf det fremgår, at Hillerød Kraftvarmeværk ikke længere anses for fuldt afskrevet i den periode, som sagen omhandler (dvs. pr. ultimo 2012).

Partshøring efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, har karakter af en garantiforskrift. Tilsidesættelse af en garantiforskrift medfører som hovedregel, at en afgørelse er ugyldig. Energiklagenævnet finder, at afklaringen af forholdet

om afskrivningsgrundlaget for Hillerød Kraftvarmeværk har indgået som en ikke uvæsentlig del af Energitilsynets overvejelser om beregningen af den omkostningsbestemte varmepris set i forhold til de konklusioner, der er lagt til grund i afgørelsen.

På denne baggrund finder Energiklagenævnet, at Energitilsynet burde have partshørt klager over det anførte i e-mail-korrespondancen af 28. februar 2018 samt Hillerød Kraftvarmes indlæg af 23. marts 2018, som dannede grundlag for Energitilsynets ændrede opfattelse af afskrivningsgrundlaget forinden tilsynet traf afgørelse i sagen. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at oplysningerne i den omhandlede e-mail-korrespondance af 28. februar 2018 og indlægget af 23. marts 2018 var af ikke uvæsentlig betydning for sagens afgørelse, idet Energitilsynets ændrede opfattelse af Hillerød Kraftvarmeanlægs afskrivningsgrundlag – herunder anlægssaldo – kan være af betydning for hvilke omkostninger, der vil kunne indregnes i varmeprisen overfor klager. Forholdet omkring afskrivningsgrundlaget har således dannet grundlag for Energitilsynets vurdering af sagen. Det forhold, at klager har modtaget kopi CC af Hillerød Kraftvarmes indlæg af 23. marts 2018, ændrer ikke i den foreliggende sag på Energitilsynets forpligtelse til at foretage en egentlig partshøring efter de forvaltningsretlige regler. Der ses ikke at være nogen klar markering i den relevante mail, der er tilsendt klager CC, af, at klager bør betragte dele af mailen som en partshørings-mail. Der er endvidere ikke angivet en frist for bemærkninger, og pligten til at partshøre over væsentlige faktiske oplysninger kan således ikke anses for opfyldt via fremsendelse af en mail cc.

Energiklagenævnet bemærker dog i forbindelse hermed, at Hillerød Kraftvarmes indlæg af 23. marts 2018 er omtalt i Energitilsynets afgørelse samt gengivet og behandlet i høringsnotatet til afgørelsen. Klager har således i forbindelse med klagesagens behandling for Energiklagenævnet været bekendt med indlægget af 23. marts 2018 og har haft mulighed for af egen drift at komme med bemærkninger til spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget for Hillerød Kraftvarmeværk.

Energiklagenævnet bemærker endvidere, at klager – der i øvrigt er repræsenteret ved en professionel part – grundet sagens konkrete omstændigheder ikke kan antages at have været ubekendt med, at forholdet omkring afskrivningsgrundlaget var genstand for yderligere behandling i Energitilsynet.

Henset hertil finder Energiklagenævnet, at Energitilsynets sagsbehandlingsfejl i form af manglende partshøring må anses for repareret i forbindelse med sagsbehandlingen ved Energiklagenævnet. Energiklagenævnet finder således ikke, at manglen har en sådan beskaffenhed, at der er tilstrækkelig anledning i den konkrete sag til at ophæve Energitilsynets afgørelse som følge af denne sagsbehandlingsfejl alene.

Henset til sagsforløbet og de konkrete omstændigheder, der knytter sig til spørgsmålet om afskrivningsgrundlaget rent materielt, finder Energiklagenævnet, at der trods en vis usikkerhed om afskrivningsgrundlaget for 2011 og 2012 ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte, at der er lagt et

minimumsgrundlag som sket til grund.

9.2. Anvendelsen af de summariske priseftersvisninger

Det følger af varmemforsyningslovens⁶ § 21, stk. 1, at tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for levering af bl.a. varmt vand skal anmeldes til Energitilsynet med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet.

De nærmere regler for anmeldelsespligten er udmøntet i anmeldelsesbekendtgørelsen.⁷

Det fremgår af anmeldelsesbekendtgørelsens⁸ § 1, at der bl.a. påhviler kollektive varmemforsyningsanlæg, der leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, en anmeldelsespligt. Af anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1, følger, at anmeldelsespligten bl.a. omfatter tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser og af § 2, stk. 2, at pligten omfatter værkernes budgetter, regnskabsoplysninger til eftervisning af fastsættelsen af tariffer (priseftersvisning) og andre oplysninger, der er grundlag for fastsættelsen af tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser.

Af sagens oplysninger fremgår, at Hillerød Kraftvarmeværk ikke har overholdt anmeldelsesforpligtelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk. 1, idet Hillerød Kraftvarmeværk ikke har anmeldt priseftersvisninger i anmeldelsesbekendtgørelsens forstand i perioden 2000-2010. Hillerød Kraftvarme har via Vattenfall i forbindelse med sagens behandling i Energitilsynet indsendt regnskabsmateriale under overskriften ”summariske priseftersvisninger” for den omhandlede periode forud for Hillerød Kraftvarmes overtagelse af Hillerød Kraftvarmeværk.

Energiklagenævnet er enig med Energitilsynet i, at de af Hillerød Kraftvarme og Vattenfall indsendte summariske priseftersvisninger ikke udgør egentlige priseftersvisninger i anmeldelsesbekendtgørelsens forstand, idet regnskabsmaterialet ikke efterviser de budgetterede omkostninger og indtægter, da materialet indeholder to forskellige renteberegninger, der – alt efter den konkret anvendte renteberegning – giver et forskelligt resultat. Energiklagenævnet finder dog ikke anledning til at anfægte oplysningerne anført i de summariske priseftersvisninger og dermed Energitilsynets vurdering af, at priseftersvisningerne kan lægges til grund for behandlingen af sagen. Energiklagenævnet kan

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om lov om varmemforsyning. Energiklagenævnet har ved behandlingen af klagen taget udgangspunkt i den varmemforsyningslov, som klager har henvist til i klagen til Energitilsynet den 30. oktober 2012.

⁷ BEK nr. 1070 af 4. december 2000 om regler for anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt hel eller delvis salg af ejerandele i varmemforsyningsvirksomheder. Bekendtgørelsen blev i 2009 erstattet af bekendtgørelse nr. 394 af 25. maj 2009 om anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt produktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prislofter. Bekendtgørelsen er i dag erstattet af bekendtgørelse nr. 1412 af 3. december 2018 med senere ændringer, jf. bekendtgørelse nr. 148 af 26. februar 2020.

⁸ Bekendtgørelse nr. 394 af 25. maj 2009 om anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt produktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prislofter, som var gældende på tidspunktet for klagen til Energitilsynet den 30. oktober 2012.

således tilslutte sig Energitilsynets synspunkt om, at de summariske priseftervisninger er baseret på en omkostningsbestemt priseftervisning, idet nævnet navnlig har lagt vægt på, at priseftervisningerne indeholder en opgørelse over henholdsvis omkostninger og indtægter for leverancen af fjernvarme til klager samt viser den omkostningsbestemte fjernvarmepris afhængigt af den enkelte renteberegning.

I forbindelse med ovenstående bemærker Energiklagenævnet, at manglende anmeldelse af priseftervisninger ikke i sig selv fører til prisers ugyldighed, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, og anmeldelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 4.

Energiklagenævnet bemærker endvidere, at nævnet ikke finder, at der er grundlag for at antage, at et af Energitilsynet⁹ udstedt pålæg i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 1, 4. pkt., om anmeldelse af de manglende priseftervisninger for den i sagen omhandlede periode vil resultere i en anden og væsentlig anderledes opgørelse af omkostningerne forbundet med fjernvarmeleverancen, end der er anført i de summariske priseftervisninger. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at relevant regnskabsmateriale under Vattenfalls ejerperiode er bortkommet, men at oplysningerne i de summariske priseftervisninger efter det af Vattenfall oplyste bygger på oplysninger om omkostninger og indtægter, som fandtes i Vattenfalls arkiver. Energiklagenævnet finder det ikke påvist, at oplysningerne anført i de summariske priseftervisninger forekommer urealistiske, hvorfor de regnskabsmæssige oplysninger ikke er af sådan en beskaffenhed, at de ikke vil kunne lægges til grund for sagen. Energiklagenævnet bemærker, at der er tale om en samlet og konkret vurdering, der ikke kan danne præcedens for fremtidige sager, idet forholdet er begrundet i sagens helt særlige omstændigheder.

I forbindelse med ovenstående bemærker Energiklagenævnet endvidere det uheldige i, at der i sager af denne type og karakter ikke er indsendt – eller kan fremskaffes relevant regnskabsmateriale – priseftervisninger årligt i henhold til varmemforsyningslovens og anmeldelsesbekendtgørelsens krav herom som grundlag for vurderingen af, hvordan de budgetterede omkostninger forholder sig til de faktiske omkostninger, som er forbundet med fjernvarmeleverancen i løbet af året.

Energiklagenævnet finder for så vidt angår Energitilsynets forpligtelse til at oplyse sagen ikke, at tilsynet har tilsidesat sin undersøgelsespligt og dermed ved sagens afgørelse har lagt de summariske priseftervisninger til grund uden nærmere at forholde sig til oplysningerne anført deri. Energitilsynet er som forvaltningsmyndighed i sin sagsbehandling underlagt officialprincippet. Officialprincippet er et grundlæggende princip i forvaltningsretten og indebærer, at det påhviler en myndighed at oplyse sagen. Det følger videre heraf, at myndigheden ikke kan træffe afgørelse i sagen, før de nødvendige oplysninger foreligger.

Energiklagenævnet bemærker, at Energitilsynet som udgangspunkt må kunne

⁹ Nu Forsyningstilsynet.

stole på de oplysninger, som parterne fremkommer med overfor tilsynet, og at der kun i særlige tilfælde kan være grund til at tvivle på disse oplysninger. Energiklagenævnet har tidligere udtalt, at Energitilsynet ikke har pligt til at foretage en egentlig bilagsrevision, jf. nævnets afgørelser af 4. november 2004 med j.nr. 21-223 og 3. marts 2008 med j.nr. 21-590. I den foreliggende sag har Energitilsynet udover det anførte i parternes egne indlæg desuden indhentet en række oplysninger til brug for vurderingen af sagens realitet. Energiklagenævnet finder på den baggrund ikke, at Energitilsynet har truffet afgørelse på et utilstrækkeligt grundlag – heller ikke selvom der ikke i sagen foreligger egentlige priseftervisninger i anmeldelsesbekendtgørelsens forstand.

9.3. Elprismæssige henlæggelser

Det fremgår af administrativ praksis på området, at der ved beregningen af den omkostningsbestemte pris i henhold til varmemforsyningsloven kan indregnes finansieringsudgifter – herunder forrentning – til elsidens henlæggelser til varmesidens andel af anlægsomkostningerne, jf. også Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 med j.nr. 21-235. I afgørelsen fandt nævnet endvidere, at elsidens finansiering af varmesidens andel af anlægsomkostningerne måtte sidestilles med tilvejebringelse af fremmedkapital.

Indregning af elprismæssige henlæggelser til finansiering af kraftvarmeanlægget – herunder forrentning – forudsætter dog, at anlægget er finansieret gennem henlæggelser over elpriserne.

Efter det af Vattenfall oplyste, er Hillerød Kraftvarmeværk finansieret ved elmæssige henlæggelser. Vattenfall har i forbindelse hermed fremlagt en samarbejdsaftale mellem IFV-Energi I/S og Hillerød Fjernvarmeforsyning af 28. september 1988, hvoraf det fremgår, at opførelsen af Hillerød Kraftvarmeværk er et led i forsøgsprogrammet vedrørende decentrale kraftvarmeværker, og som har baggrund i den politiske aftale af 6. juni 1986 mellem Regeringen og Socialdemokratiet om den fremtidige eludbygning. Udgifterne til etablering af Hillerød Kraftvarmeværk – herunder nødvendige transmissionsledninger – blev afholdt af IFV-Energi I/S, mens udgifterne forbundet med etableringen af transmissionsledningen fra Hillerød Kraftvarmeværk til klager blev afholdt af I/S Sjællandske Kraftværker.

I forbindelse hermed bemærkes, at Elprisudvalget¹⁰ efterfølgende tillod, at der kunne anvendes elprismæssige henlæggelser til finansiering af el- og varmedelen af udbygningen af kraftvarmeværkerne.

Energiklagenævnet bemærker endvidere, at Hillerød Kraftvarmeværk og transmissionsledningen til klager blev etableret før elreformen i år 2000, hvor elsidens indtil dette tidspunkt var underlagt hvile-i-sig-selv-princippet. Etableringen og finansieringen af østdanske kraftvarmeanlæg skete derfor bl.a. gennem Elkraftpuljen ved hjælp af elmæssige henlæggelser.

¹⁰ Senere Energitilsynet og nu Forsyningstilsynet.

I henhold til oplysninger fra ELKRAFT¹¹ fremgår det, at 75 pct. af udbygningen kraftvarmeanlæggene på Sjælland var finansieret via elmæssige henlæggelser.

Henset til ovenstående finder Energiklagenævnet ikke grundlag for at anfægte oplysningen om, at Hillerød Kraftvarmeværk ikke skulle være finansieret ved hjælp af elmæssige henlæggelser. Energiklagenævnet finder derfor, at Vattenfall har været berettiget til at indregne forrentning af de elmæssige henlæggelser i beregningen af den omkostningsbestemte varmepris.

9.4. Substitutionsprisprincippet

Det følger af bestemmelserne i varmemforsyningsloven, at priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas som udgangspunkt fastsættes ved anvendelse af en omkostningsbaseret prisfastsættelse til dækning af de i § 20, stk. 1 og 2, nødvendige og rimelige udgifter.

Afregningsprisen for den varme, som en kollektiv varmemforsyningsvirksomhed er forpligtet til at aftage fra en varmeproducent, fastsættes dog på baggrund af et såkaldt substitutionsprisprincip, der er udviklet i administrativ praksis i relation til bestemmelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, jf. § 20.

Efter substitutionsprisprincippet skal prisen for varme, der leveres fra en ekstern varmeproducent til et kollektiv varmemforsyningsanlæg, fastsættes som det laveste af leverandørens omkostningsbestemte pris eller varmekøberens substitutionspris. Substitutionsprisen bliver herved en maksimalpris.

Substitutionsprisen udgør varmekøberens pris ved at fremskaffe en tilsvarende varmemængde enten ved egenproduktion eller ved køb fra en anden leverandør.

Substitutionsprisprincippet er nærmere beskrevet i bl.a. ”Varmeforsyningsloven med kommentarer” af Klavs V. Gravesen m.fl., 2004, side 135 ff., og i ”Varmeforsyningsloven med kommentarer” af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen, 2004, side 113 f. og side 128 ff.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klager til brug for sagen har udarbejdet en substitutionsprisberegning for perioden 2000 – 2010, som er baseret på, hvad værket selv kunne have produceret varmen for på egne gaskedler. Det fremgår endvidere, at der ikke i denne beregning er indregnet omkostninger forbundet med administration og afskrivninger, da der er begrænset administration, og idet kedlerne er fuldt afskrevet.

Energiklagenævnet er enig med Energitilsynet i, at omkostninger forbundet med administration og afskrivninger hører naturligt til beregningen af en substitutionspris som omkostninger, der er forbundet med driften af det pågældende anlæg, som substitutionsprisen fastsættes for – særligt når der skal sam-

¹¹ Det daværende sjællandske kraftværkssamarbejde.

menligning med prisen for fjernvarme med et anlæg i en normal driftssituation. Da der ikke i klagers beregnede substitutionspris er indregnet omkostninger til administration og afskrivninger, finder Energiklagenævnet ikke, at denne udgør et tilstrækkeligt sammenligningsgrundlag og kan dermed ikke lægges til grund i sagen.

Energiklagenævnet bemærker i forbindelse hermed, at Energitilsynet i sine vurderinger, har valgt at sammenholde den af klager beregnede substitutionspris med den omkostningsbestemte varmepris for at illustrere forskellen mellem disse beregninger. Energitilsynet konkluderer dog, at den af klager beregnede substitutionspris ikke er en faktisk substitutionspris, men en beregnet pris. Energiklagenævnet kan tilslutte sig Energitilsynets betragtning og bemærker hertil, at sagen derfor vedrører forholdet mellem den aftalte varmepris og den omkostningsbestemte varmepris, idet substitutionsprisprincippet ikke finder anvendelse i sagen.

9.5. Den omkostningsbestemte varmepris

Det fremgår af Energitilsynets afgørelse, at tilsynet, i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt klager for den i sagen omhandlede periode fra 2000 – 2012 har betalt mere over den aftalte varmepris set i forhold til, hvad den omkostningsbestemte varmepris i henhold til varmforsyningsloven kan begrunde, har udarbejdet en række forskellige beregninger over den omkostningsbestemte varmepris.

Som grundlag for vurderingen af, hvorvidt klager har betalt for meget for fjernvarmen fra Hillerød Kraftvarmeværk har Energitilsynet udarbejdet en række forskellige beregninger, der illustrerer den omkostningsbestemte varmepris, hvor den beregnes ud fra forskellige forudsætninger, f.eks. hvad den omkostningsbestemte varmepris har været ved indregning af henholdsvis lav og høj rente, renten af primosaldi over tid på kraftvarmeværkets anlægssum og beregning uden indregning af underdækning. Herudover har Energitilsynet foretaget beregningerne over forskellige afskrivningsperioder.

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at Energitilsynet har foretaget tilstrækkelige og grundige beregninger, der illustrerer, hvordan den omkostningsbestemte varmepris har været ved indregning af de forskellige forudsætninger, hvorfor nævnet ikke finder anledning til at anfægte tilsynets beregninger af den omkostningsbestemte varmepris. Energiklagenævnet kan således tilslutte sig Energitilsynets vurdering af, at de omkostningsbestemte priser kan lægges til grund ved sammenligning med den aftalte varmepris. Energiklagenævnet bemærker i forbindelse hermed, at Energitilsynets vurderinger er baseret på disse beregninger.

Energiklagenævnet kan efter en samlet og konkret vurdering tilslutte sig Energitilsynets vurderinger på baggrund af de foretagne beregninger, der godtgør, at den omkostningsbestemte pris set over hele den i sagen omhandlede periode er højere end den aftalte fakturerede pris, hvorfor det vurderes, at klager ikke har betalt for meget for fjernvarmen fra Hillerød Kraftvarmeværk.

Det øvrige af klager anførte kan ikke føre til et andet resultat.

10. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2018.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 28. januar 2020 og ved efterfølgende skriftlig votering.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmeforsyningslovens § 26, stk. 1.¹²

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmeforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnsformand

Rasmus Bjerre Bach
Fuldmægtig, cand. jur.

Afgørelsen er sendt til:

Farum Fjernvarme A.m.b.a.
Advokatfirmaet Energi & Miljø
Hillerød Kraftvarme ApS
Bech-Bruun Advokatpartnerselskab
Vattenfall A/S
Nyborg & Rørdam Advokatfirma

¹² Lovbekendtgørelse nr. 120 af 6. februar 2020.

Ørsted A/S
Forsyningstilsynet

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 om bekendtgørelse af forvaltningsloven:

”[...]

§ 19, stk. 1. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

...

[...]”

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om lov om varmemeforsyning:

”[...]

§ 20, stk. 1. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmeforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensation ved et projekt til ændring af områdefægrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden forrentning af indskudskapital.

...

§ 21, stk. 1. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

...

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

...

[...]"

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 394 af 25. maj 2009 om anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt produktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prislofter:

"[...]"

§ 1. Anmeldelsespligten efter denne bekendtgørelse påhviler kollektive varmeforsyningsanlæg, jf. § 2, stk. 1, i lov om varmeforsyning, samt industrivirksomheder, kraftvarmeværker med en eleffekt over 25 MW og geotermiske anlæg mv., som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas.

§ 2, stk. 1. Anmeldelsespligten omfatter de i § 1 nævnte anlægs, virksomheders og værkers tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, herunder almindelige

bestemmelser for fjernvarmelevering og tekniske leveringsbestemmelser, bestemmelser om renter og gebyrer og inddrivelse af restancer, leveringsaftaler mv., for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas.

Stk. 2. Anmeldelsespligten omfatter tillige de i § 1 nævnte anlægs, virksomheders og værkers budgetter, regnskabsoplysninger til eftervisning af fastsættelsen af tariffer (priseftervisning) og andre oplysninger, der er grundlag for fastsættelsen af tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser. Foretages henlæggelser, omfatter anmeldelsespligten tillige investerings- og henlæggelsesplan.

...

§ 4, stk. 4. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter § 2, stk. 1 og 4, og § 3, stk. 1, er ugyldige, jf. lovens § 21, stk. 3.

[...]"